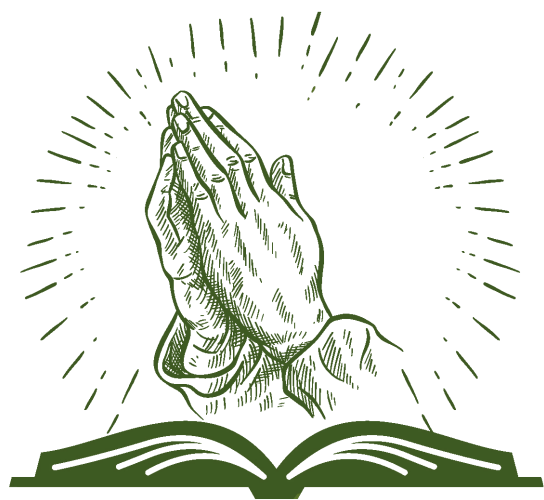

LUMINA SPERANȚEI

ZIAR CREȘTIN, NR. 1, 2023 (7)

HRISTOS A ÎNVIAT! ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

Dragi prieteni și scumpi cititori ai ziarului Lumina Speranței, vă felicităm din toată inima cu Mărețul Eveniment al Învierii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos! Trăind aceste zile frumoase de primăvară, când natura revine la viață, Dumnezeu ne-a binecuvântat și anul acesta să ne reamintim de Învierea măreață și triumfătoare care ne-a adus prin moartea și Învierea Sa biruința asupra păcatului și iertarea de fărădelegile noastre! Învierea lui Isus a devenit neapărată de importantă atât în istoria întregii omeniri, cât și pentru fiecare om în parte. Prin Învierea Sa, Hristos ne-a deschis calea care duce în Împărăția Lui veșnică. Această cale spre cer este deschisă și astăzi și orice om poate ajunge pe ea prin credință în Cel înviat din morți! Isus Hristos a zis: „*Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă!*” (Evanghelia după Matei 11. 28)

Fie ca Învierea Domnului nostru Isus Hristos să vă aducă multă bucurie și odihnă în sufletele și casele d-voastră!

Hristos a înviat și viu va fi în vecii vecilor!

Andrei Borinschi

Reflecții de
primăvară

pag. 2

Isus -
Împăratul Păcii

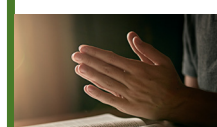
pag. 2

7 argumente ale
Învierii lui Hristos

pag. 3

Viața de
rugăciune

pag. 4

REFLECTII DE PRIMĂVARĂ

A mai trecut o iarnă... O iarnă plină de tulburări, care ne-a ținut într-o grea încordare: război, teamă, incertitudine... Un singur gând ne dădea puteri ca să depășim fiecare zi, gândul că în curând va sosi primăvara.

Cu adevărat, această primăvară a fost mai așteptată ca oricând! Și iată-ne într-o ușoară destindere adusă de căldura zilelor însorite, cu sentimente de bucurie trezite de gingășia primelor flori, mângâiați de o rază de bucurie armonizată cu ciripitul vioi al păsărilor. Parcă ni se oferă o nouă șansă la viață, iar în sufletul nostru obosit încolțește o sămânță de speranță că suntem aproape de cunoașterea fericirii. Și toate acestea sunt încununate de minunata sărbătoare a Învierii Domnului Isus Hristos.

Și ce-ar mai putea lipsi oare sufletului nostru dacă în jur e liniște, natura triumfă îmbrăcată în floare, omenirea se bucură în sărbătoare, iar cei dragi ne sunt alături? Și totuși, având toate acestea, sufletul rămâne oarecum nedumerit, stingher și la fel de obosit. A venit primăvara, dar tot nefericit pare să fie...

Ah, suflete drag! Așteptai cu atâtă ardoare primăvara să te înviezi! Și ea a venit, dar bucuria ta probabil se prăbușește din nou în prăpastia disperării... De ce oare? De ce?

În Cuvântul lui Dumnezeu, primăvara este asociată cu ploaia, ca simbol al binecuvântărilor cerești, revărsate peste cei ce-L caută pe Dumnezeu. În cartea prorocului Osea, descoperim acest verset frumos: „Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem

pe Domnul! Căci El Se ivește ca zorile dimineții, și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul!” Acest cuvânt ne transmite adevărul că atunci când Îl cunoaștem pe Dumnezeu, începe în viața noastră adevărata primăvară, adică anotimpul renașterii sufletului nostru! Iată primăvara care ne va deschide calea spre fericire, siguranță, speranță la viață veșnică. Cunoașterea de Dumnezeu reprezintă aspirația tainică a

sufletului nostru! Domnul ne cheamă: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă” (Evanghelia după Matei 11. 28). Să căutăm, deci, să-L cunoaștem pe

Dumnezeu cu toată inima și cu toată puterea noastră, ca să ne putem bucura de adevărata fericire! Atunci chiar și sărbătoarea Învierii va căpăta o nouă semnificație pentru

noi, făcând să răsară în sufletul nostru sămânța vieții veșnice, atât de râvnită de om!

Nadejda Lițcan

Amintindu-ne de sărbătoarea Întrării Domnului Isus în Ierusalim, vă invit să ne oprim inimile și gândurile, mergând în trecutul îndepărtat, în scena Marelui Eveniment. Dar și în cel mai viu prezent posibil vom învăța adevărurile și lecțiile lui. Citind relatările Evangheliilor despre acest eveniment, înțelegem că lucrurile s-au petrecut cu puțin înaintea de moartea și învierea lui Isus și este plin de simboluri și semnificații. Ele sunt ca o lecție de recapitulare a adevărului predat de Isus timp de trei ani și jumătate. Înainte de a-Și sfârși lucrarea la cruce, în ziua Întrării în Ierusalim, Isus Își reafirmă Identitatea Sa de Mesia (Unsul, Hristosul), de Mântuitor și de Biruitor, prin împlinirea profeției din cartea prorocului Zaharia, pe care evreii de atunci o cunoșteau bine: „Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe” (Zaharia 9. 9). Chiar și ramurile de finic, cu care a fost întâmpinat, reprezintă un simbol al victoriei, iar cuvântul „Osana”, cu care L-au întâmpinat noroadale, semnifică „Cel ce izbăvește”. Tot atunci, El descoperă încă o dată lumii:

- Identitatea Sa de Dumnezeu, prin autoritatea cu care a intrat și a făcut ordine în Templu, zicând: „Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.” (Evanghelia după Luca 19. 46);

- Identitatea Sa de Model al smereniei și Identitatea Sa de Împărat al Păcii. Aceasta se adevărește prin

Isus - Împăratul Păcii

faptul că a intrat în Ierusalim călare pe un măgaruș.

Un vechi obicei al istoriei antice din Orientul Mijlociu era că liderii călăreau pe cai, atunci când plecau la război sau când veneau de la război. Însă atunci când veneau cu gând de pace, obișnuiau să călărească pe măgari. Acest aspect îl putem observa în descrierea cu totul diferită a Împăratului Isus din cartea Apocalipsa:

„Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce stătea pe el se cheamă «Cel credincios» – și «Cel adevărat», și El judecă și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununii împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur. Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este: «Cuvântul lui Dumnezeu.»” (Apocalipsa 19. 11-13) Despre acest

cuvânt, același apostol, Ioan, scrie în Evanghelia sa: „Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi plin de har...” (Evanghelia după Ioan 1. 14)

Revenind acum la subiectul Întrării lui Isus în Ierusalim, ne dăm seama că, deși evenimentul aparține trecutului, încă trăim în prezent vremea când Isus mai este pentru noi un Împărat al Păcii.

Când Se apropia Isus de Ierusalim, oamenii Își așterneau hainele pe drum,

iar mulțimea, plină de bucurie, lăuda pe Dumnezeu și zicea: „Binecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului! Pace în cer și slavă în locurile preaînalte!” (Evanghelia după Luca 19. 38)

Dar Isus, Împăratul Păcii, a plâns pentru cetate. De ce? El, Dumnezeu din Dumnezeul adevărat, cunoștea faptul că peste câteva zile, tot acești oameni vor striga: „La moarte cu El!” El a plâns pentru cetate, zicând: „Dacă

ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea!... Și pentru că n-a cunoscut vremea când a fost cercetată, Isus proclamă pentru ea o vreme de judecată.

O, de și-ar pleca toți inimile asupra Scripturilor, ar afla adevărata pace, pe care a venit să o aducă Domnul Isus tuturor! Iată câteva lucruri care, conform Scripturii, ne pot oferi pacea!

- *Jertfa lui Isus de la cruce, care ne-a împăcat cu Dumnezeu.* (Epistola către Efeseni 2. 14)
- *Umblarea după lucrurile Duhului și nu ale firii pământești.* (Epistola către Romani 8. 7; Epistola către Galateni 5. 22)
- *Prietenia cu Dumnezeu.* (Iov 22. 21)
- *Încrederea în Domnul.* (Isaia 26. 3)
- *Școala pedepsei lui Dumnezeu, care ne duce la neprihănire.* (Evrei 12. 11)

Drag cititor, dacă ești unul dintre cei pentru care Isus Hristos e doar un personaj legendar, iar la gândul evenimentului petrecut în Ierusalim simți că ești la fel de orb ca cei mai mulți dintre evreii cei de peste 2000 de ani, te invit să faci un popas... Astăzi Isus încă mai este pentru omenire un Împărat al Păcii, dar vine o Zi Mare, în care El nu va mai veni smerit și călare pe un măgaruș, ci Se va arăta cu mare slavă, ca un Împărat al judecății și dreptății... Iar dacă Îl ai pe Isus ca Împărat și pacea Lui locuiește deplin în inima și în casa ta, amintește-ți că, slujind cu credință pe Împăratul tău, ai datoria să fii și un mesager al Păcii!

Glorie și osanale Împăratului Păcii!

Petru Malic

7 argumente ale Învierii lui Hristos

Din toate timpurile și generațiile, nimic nu a stârnit interes mai înalt pentru om decât viața de după moarte. Blaise Pascal, marele teolog și om de știință din secolul al XVII-lea, a spus: „Subiectul despre nemurire este nemuritor.” Mulți doctori, filosofi, înțelepți și contemplatori cu renume au încercat să dobândească măcar o particulă minusculă de informație despre viața de după mormânt. Dar, cu regret, omul simplu, muritor, odată ce a plecat în lumea cealaltă, nu s-a întors pentru a ne relata adevărul autentic despre o altă existență. Însă interesul este mare, de aceea fiecare religie abordează această întrebare în felul său, atribuindu-i un statut precis, fără rată de eroare, măcar că argumentele lor pot fi interpretate numai prin credință. Creștinismul prevalează deasupra celorlalte religii, deoarece mormântul Învățătorului nostru este gol, El a înviat! Cu un asemenea fenomen nu se poate lăuda nicio altă confesiune, și niciun alt învățător sau proroc. Curios e că nici măcar nu încearcă să o facă.

Din primele zile, învierea lui Hristos a stârnit multe dezbateri: a fost ascunsă, a fost numită drept produs al iluziei, a fost defăimată de diferite teorii neadevărate. Dar în pofida acestor lucruri, orice om care aude astăzi în zilele sărbătorilor de Paști salutul: „Hristos a înviat!” va răspunde cu entuziasm: „Cu adevărat a înviat!”

Pentru cei care sunt cu adevărat interesați și dispuși să cugete în profunzime asupra acestui subiect, aş dori să prezint dovezile directe sau relative ale învierii lui Hristos, și contraargumentele pentru ipotezele false existente, care încearcă să ascundă această veste de mintea și inimile celor dornici să afle un răspuns elocvent.

Poetul și profesorul american Allen Ginsberg susținea că, probabil, Hristos a fost pus într-un mormânt necunoscut, deoarece în acele timpuri, oamenii își pregăteau singuri locul pentru înmormântare, dar Hristos nu a făcut-o. Cel mai probabil, El a fost pus într-un mormânt comun, destinat răufăcătorilor executați, iar straja mormântului gol a fost o înscenare.

O teorie asemănătoare a fost promovată și de către profesorul american Kirsopp Lake, care a presupus că paznicii au străjuit din greșeală un alt mormânt, gol. Chiar dacă ucenicii lui Hristos ar fi încercat să întreprindă ceva în acest sens, foarte probabil că fariseii și cărturarii care L-au răstignit și în mâinile cărora era trupul lui Hristos, nu ar fi permis această eroare.

O altă tentativă de a submina venirea lui Dumnezeu pe pământ este demonstrată în manualul de clasa a V-a „Istoria lumii străvechi”, în paragraful 56. El poartă așa titlu: „Mitul despre Isus Hristos”.

Cineva susținea că Hristos a înviat în duh, alții atribuiau acest fenomen ca fiind un produs al halucinațiilor. Vrajmașul creștinilor nu a obosit să-și dea silințele ca această veste despre învierea lui Hristos să nu ajungă până la inimile oamenilor.

Mai există o teorie stranie care se numește „teoria leșinului”. Ea susține că Hristos nu a murit, ci a leșinat pe cruce, iar mai târziu, în peșteră, Și-a revenit, a dat piatra la o parte și S-a arătat ucenicilor.

Apologetul secolului al XVIII-lea, Le Camus, a declarat că dacă Hristos, după toate chinurile și torturile

apostoli (Evanghelia după Ioan, capitolul 20), precum întâlnirea cu Toma și cu alți peste 500 de frați.

Este exclus faptul că toți acești oameni au avut aceleași halucinații. Ei cunoșteau pe Hristos personal, și după învierea Sa, L-au recunoscut.

- **Al doilea argument este disciplina militară care exista în acele timpuri.** S-a răspândit vestea că ostașii care păzeau mormântul au adormit. După regulament, ei trebuiau să fie executați. Ostașii știau foarte bine acest lucru, însă reacția celor care au pus această strajă a fost una loială. Lucrul acesta este absurd. Din acest con-

strează evident că adevărul despre învierea lui Hristos este un impediment pentru materialişti și ateişti, care atențază la existența lor.

- **Al șaselea argument este noua numerotare a anilor.** Ne aflăm acum în anul 2023 după nașterea lui Hristos. Vă puteți imagina un asemenea politician, artist, activist religios sau o altă personalitate remarcabilă care ar propune o nouă numerotare a anilor, începând cu data nașterii sale? Cu toate că trăim într-un veac al tehnologiei și informației, nimeni nu ar îndrăzni să facă acest lucru. Măcar că oamenii au învățat să manipuleze în mod

indurate, după agonia de șase ore pe cruce, fără apă, mâncare și ajutor medical, Și-ar fi revenit din leșin în peștera mormântului, aceasta ar fi fost o minune cu mult mai mare decât minunea învierii. Starea lui clinică ar fi avut nevoie de reanimare și conectare la aparate de menținere artificială a vieții, și nu de a face față unor supra-solicitări fizice.

Încă o învinuire care încearcă să devalorizeze vestea măreață a salvării este că ucenicii ar fi luat trupul lui Hristos. Dar ea nu poate rezista nici în fața celei mai mici critici. Tot Ierusalimul era tulburat, liderii spirituali au instigat pe evrei nu numai împotriva lui Hristos, ci și împotriva ucenicilor. În momentul crucificării toți s-au risipit și, deja mai târziu, când s-au strâns împreună, ucenicii stăteau cu ușile încuiate, de frica iudeilor (Evanghelia după Ioan, capitolul 20).

Acum să trecem la dovezile Învierii lui Hristos.

- **Primul argument — relatările martorilor oculari!** În Evanghelia sunt menționați foarte mulți oameni care L-au văzut pe Hristos după moartea Sa. Aceștia erau prietenii Lui apropiați, mama și ucenicii lui Isus. De asemenea, este relatată scena întâlnirii cu Maria Magdalena și alte femei (Evanghelia după Matei, capitolul 28), cu Petru, Ioan și alți

text rezultă o altă concluzie decât cea care a fost prezentată oficial.

- **Al treilea argument este tăcerea vrăjmașilor.** Ea mărturisea mai strigător decât orice altă teorie. Hristos a fost omorât și dacă El nu ar fi înviat, vrăjmașii ar fi putut cu ușurință să-I găsească trupul și să demonstreze cu măiestrie contraargumentul învierii Lui. Dar vrăjmașii tăceau...

- **Al patrulea argument este Marea Trezire care a avut loc printre oameni în primele luni după martirajul lui Hristos.** Cartea Faptele Apostolilor ne relatează că în rezultatul propovăduirii lui Petru s-au pocăit aproximativ 3000 de oameni, apoi 5000, și zilnic se adăugau noi suflete dintre iudeii care au crezut, apoi și dintre neamuri. Toți aceștia se botezau în Numele lui Isus Hristos. Dacă Hristos nu ar fi înviat, această predică ar fi fost fără putere.

- **Al cincilea argument este persecuția care s-a abătut asupra creștinilor.** Dacă faptul învierii ar fi fost o invenție sau o poveste, guvernatorii din acele vremuri nu și-ar fi irosit puterile și timpul pentru a lichida niște teorii iluzorii. Încă niciun om din lume nu a fost judecat pentru afirmația că ar fi cunoscut personal un anumit personaj mistic, cum ar fi Pinocchio sau Mickey Mouse. Însă pentru credința în Hristos creștinii erau prigoniți, omorâți, torturați, și aceasta continuă până în ziua de azi. Lucrul dat demon-

profesional prin intermediul știrilor, iar aceasta a devenit cea mai eficientă armă de acțiune asupra minților umane.

Tânărul și modestul evreu în vârstă de 33 de ani, care a afirmat că Împărăția Sa nu este din această lume, Cel care nu a pretins la nimic, care a părăsit pământul neajungând să-și trăiască nici jumătate din viață, a devenit fondatorul unei ere noi, care a fost recunoscută nu numai de către creștini, ci și de către iudei, neamuri, budiști și musulmani. Aceasta a fost posibil doar datorită învierii lui Hristos!

- Și ultimul, **al șaptelea argument: moartea de martiri a ucenicilor lui Hristos.** După moartea lui Isus, ucenicii s-au reîntors dezamăgiți la îndeletnicirile și viața de mai înainte. Ei spuneau: „Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel, dar, cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri” (Evanghelia după Luca 24. 21).

După învierea lui Hristos și întâlnirea cu El, ucenicii au devenit alți oameni. Ei s-au împrăștiat prin lume pentru a îndeplini misiunea măreață pe care au primit-o de la Învățătorul lor — să propovăduiască moartea și învierea Lui. Au avut un mare succes, dar fiecare dintre ei și-a dat viața pentru a răspândi această veste.

Vitali Eriomenco

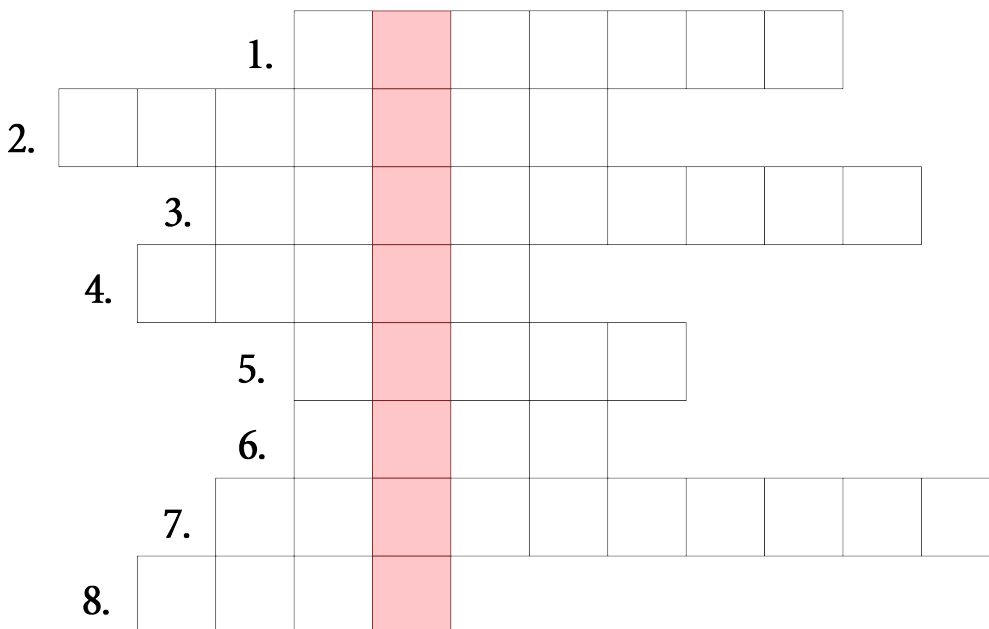

SĂ CUNOAȘTEM BIBLIA

Completați careul și veți descoperi pe orizontală denumirea sărbătorii pe care o celebrăm deja de două mii de ani.

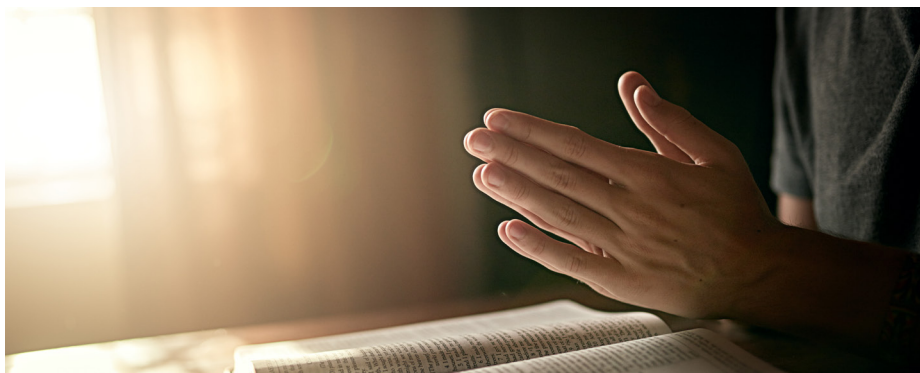
Întrebări:

1. Cine erau cei care au fost răstigniți împreună cu Isus?
2. Monede cu care a fost vândut Isus Hristos (30)?
3. Ce înseamnă cu cuvântul „Rabuni”, spus de Maria când L-a întâlnit pe Isus înviat?
4. Cine a luat trupul Domnului Isus de pe cruce și l-a pus în mormânt?
5. Cine a alergat la mormântul gol, dar n-a intrat în el?
6. Câte zile a stat trupul lui Isus în mormânt?
7. Cum se numea grădina unde a fost vândut Isus de Iuda?
8. Cine a fost ucenicul care nu a crezut că Isus a înviat?

Completați careul și trimiteți răspunsurile pe adresa Viber a Luminii Speranței (+37369011690) cu mențiunea „Careu”. Răspunsurile corecte vor fi premiate.

Răspunsuri pentru viață Viața de rugăciune

Unul din cele mai de seamă privilegii ale celor credincioși e rugăciunea. Când copiii Domnului se roagă, ei se adresează direct și personal Tatălui din ceruri. Ca să ne rugăm n-avem nevoie de cuvinte și fraze extraordinare nici de un ton deosebit al vocii. Avem nevoie doar de o inimă sinceră, și rugăciunile noastre ajung la Dumnezeu.

1. Cât de importantă este rugăciunea în viața celor credincioși?

Cei credincioși trebuie să aducă în rugăciune lui Dumnezeu toate lucrurile: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.” Filipeni 4. 6, 7

2. În numele cui trebuie să ne rugăm?

În Numele Domnului Isus. Așa ne învață Isus Hristos: „Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.” (Ioan 14. 13, 14)

3. Ce promisiune este dată celor care se roagă după voia lui Dumnezeu?

Dumnezeu Se îngrijește de trebuințele lor. Isus ne încurajează spunând: „Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.” Matei 7. 7

4. Neva da Dumnezeu orice vom cere?

Nu, fiindcă uneori noi cerem lucruri din motive greșite sau având păcat în inimă. În Biblie scrie: „Sau cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre.” Iacov 4:3; „Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.” Psalmul 66. 18

5. Oare înseamnă rugăciunea numai a cere ceva de la Dumnezeu?

Nu, rugăciunea include preamărirea lui Dumnezeu, mărturisirea sentimentelor și a stărilor personale, exprimarea recunoștinței și a dragostei noastre față de Dumnezeu. Iată ce ne spune Isus Hristos: „Iată dar cum trebuie să vă rugați: [Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfînțească-Se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!]

6. Ce avertizări a dat Domnul Isus cu privire la rugăciune?

Trebuie să fim atenți cum ne rugăm: să nu ne rugăm în așa fel ca oamenii să ne laude, și să nu ne rugăm cu o inimă neiertătoare față de alții. Iată cum ne învață Isus Hristos: „Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, pentru ca să fie văzuți de oameni. Adeverat vă spun, că și-au luat răsplata.” Matei 6. 5a; „Și când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre.” Marcu 11. 25

Răspunsuri pentru Viață
(Va urma)

Dacă Hristos a înviat, vom învia și noi!

„...dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților?

Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat.

Și dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică este și credința voastră.

Ea încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu, fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază.

Găci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n-a înviat.

Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre și, prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți.

Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii!

Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârgha celor adormiți...” (I Corinteni 15. 12-20)

Contacte:

email: contact@luminasperantei.md
tel. +373 690 11 690
Comunitate pe Viber →

str. Piața Gării 3,
MD-2000, Chișinău,
Căsuța poștală nr. 13
REPUBLICA MOLDOVA

Dacă doriți să primiți periodic
ziarul în format electronic sau
tipărit, scrieți-ne la una
din adresele indicate!

Se editează din donațiile
credincioșilor!
Distribuire gratuită!
www.luminasperantei.md